

XXXIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 24de Marts 1873.)

Udvalget har været enigt om at foreslaa nærværende Lovforslag med enkelte Forandringer til Bedtagelse af Landstinget, uagtet der har været Uvil tilstede om, hvorvidt det Princip var rigtigt, der blev slaet fast ved Forordningen af 1ste October 1802. Men Spørgsmaalet er ikke nu, om man skal indrømme Frihed for Bygningsafgift af mindre Leiligheder, men om det for Tiden er rigtigt at blive staaende ved den Grænsse, der blev fastsat for 70 Aar siden. Der har været forskellige Meninger tilstede i Udvalget om den Nytte, man kan vente for de mindre Bemiddelede af, at Forslaget, der er indbragt af Regjeringen, bliver ophøjet til Lov; men en saadan Lov vil i hvert Fald blive modtagen som en Smøbekommen af den Klasse af Medborgere, der har størst Bønskelighed ved at skaffe sig en nogenlunde billig, sund og rummelig Bolig, og der er vistnok en Mulighed for, at en Lov som den foreslaaede vil kunne bidrage Noget til at formindste disse Bønskeligheder. Mest Nytte vil den sikkert i denne Henseende gjøre i Kjøbenhavn, hvor en talrig Arbejderbefolkning er sammentrængt, og dog kan dens direkte Indflydelse selv her kun blive ringe. I Kjøbenhavn udgjør saaledes Bygningsafgiften pr. Kvadratalen af Forhusleilighed $4\frac{1}{8}$ β og af Sidehus- eller Baghusleilighed $2\frac{3}{4}$ β ; selv ved Forhusleiligheder, der have en Grundflade af 80 Kvadratalen, udgjør altsaa Bygningsafgiften kun 1 Rd. 4 Mk. 5 β halvvaarlig. Fritagelsen for denne Afgift vil derimod indirekte kunne komme Leierne til Gode derved, at den kan fremkalde visse Leiligheder i et Antal, der for en Tid er større end Antallet af Uysthavende, hvoraf Følgen maa blive, at Leien sættes lavere. Det er dog usikkert, om den arbejdende Klasse i Kjøbenhavn i nogen større Udstrækning vil søge Leiligheder med en saa stor Grundflade som 80 Kvadratalen for at erholde en rummelig Bolig, eller om de ikke hyppigere ville ledes til at søge saadanne Leiligheder for at gjøre Fremleie med en Del deraf. Udvalget er imidlertid dog tilbøieligt til at tro, at Fritagelsen for Bygningsafgift for Leiligheder med

en Grundflade mellem 64 og 80 Kvadratalen for en Del vil komme Leierne til Gode, og at hensigtsmæssige Leilighedsers Tilstedeværelse i større Mængde vil hos mange Familier fremkalde Ønsket om at erholde en rummeligere Bolig, selv med Afsvævn af andre, mindre fornødne Nydelser. Vi formene, at den samme Betragtning kan gjøres gjældende, om ogsaa i ringere Grad, lige overfor de tilsvarende Leiligheder i Kjøbstæderne og paa Landet.

Saaledes tro vi da at kunne anbefale til Bedtagelse Lovforslagets første Paragrafer, der indeholde dets Hovedregel, alene med en Rettelse i § 2, der kun vedkommer Redaktionen. Ligeledes har Udvalget sluttet sig til den Udvidelse, som Fritagelsen for Bygningsafgift har faaet i § 4, der er indsat i Lovforslaget i Folkethinget, uagtet man derved kommer udenfor det Formaal, som Lovforslaget oprindeligt havde stillet sig, nemlig at bidrage til at skaffe den arbejdende Klasse billigere og sundere Boliger.

§ 5, der ogsaa fyldes Lovforslagets Behandling i det andet Thing, indeholder den Regel, at, naar et Erhverv dels er bygningsafgiftspligtigt, dels ikke er det, da skal det ved Branddirektorens Bistand oplyses, i hvilket Forhold i hvert enkelt Tilfælde den afgiftspligtige og den afgiftsfri Del af Erhvervet staa til hinanden, og Bygningsafgiften bliver da at beregne efter dette Forhold. Udvalget kan vel gaa ind paa den Tanke, der ligger til Grund for den ved en saadan Beregningsmaade tilfattede Rettelse i Bygningsafgiften; men det har overveiede Betænkkeligheder ved Udførelsesmaaden. Dels bør det formentlig ikke sættes i Loven, isølge den Stilling, som Branddirektorerne nu have, at de skulle udføre det dermed forbundne Arbejde, og dels vil det ofte være forbundet med stor Bønskelighed at udfinde det nysnævnte Forhold. Udvalget har derfor troet, at man kunde indskrænke sig til i forekommende Tilfælde at faae afgjort ved et Skjøn, om den afgiftspligtige eller den afgiftsfri Del af Erhvervet er den overveiede,